

Η Γιορτή στην Ελληνική Παράδοση

Πολυάριθμες θρησκευτικές γιορτές και πανηγύρια (Δεκαπενταύγουστος, Μεταμόρφωση του Σωτήρος, Αποκεφαλισμός Ιωάννου Προδρόμου, Αγίου Δημητρίου, Αγίου Γεωργίου κ. ά.) γίνονται μέχρι σήμερα σε όλη την Ελλάδα, σχεδόν καθόλη τη διάρκεια του έτους.

Ταυτισμένες με την ελληνική παράδοση και σε άμεση συνέχεια με τις αρχαίες θρησκευτικές γιορτές εκφράζουν την βαθειά ανάγκη του ανθρώπου να συνευρεθεί με τους συνανθρώπους του, να γιορτάσει και να ξεφαντώσει, ενώ ταυτόχρονα τιμά τη μνήμη κάποιου αγίου – προστάτη στον καθημερινό του αγώνα.

Η παράδοση των πανηγυριών συνδέεται κυρίως με τον αγροτικό χώρο, με επίκεντρο τόσο τις εκκλησίες των οικισμών, όσο και τα υπαίθρια εξωκλήσια. Παλιότερα την οργάνωσή τους αναλάμβαναν οι κοινότητες, οι επαγγελματικές συντεχνίες και οι σύλλογοι. Σήμερα πολλά πανηγύρια διατηρούνται με τη συμβολή πολιτιστικών συλλόγων.

Μερικά από τα παραδοσιακά πανηγύρια είχαν κλειστό και τοπικό χαρακτήρα, ενώ άλλα προσλάμβαναν μια *υπερτοπική* διάσταση, προσελκύοντας μεγάλα πλήθη επισκεπτών. Τα μεγάλα πανηγύρια μερικές φορές έπαιζαν σημαντικό ρόλο στα εμπορικά και βιοτεχνικά δίκτυα, αφού αποτελούσαν ευκαιρία για την έκθεση και την πώληση διαφόρων αγροτικών και βιοτεχνικών προϊόντων ή για την παρουσίαση και αγοραπωλησία ζώων. Σήμερα αυτή η διάσταση έχει εκλείψει, αλλά συνεχίζουν να αποτελούν χώρους διακίνησης φθηνών οικιακών και ψυχαγωγικών προϊόντων καθώς και παιδικών παιχνιδιών.

Η κοινωνική διάσταση της γιορτής ολοκληρώνεται ανάκαθεν με τη διασκέδαση και το χορό στα καφενεία και στις πλατείες, με άφθονο ποτό, φαγητό και μουσική, συνήθως με τη συνοδεία συγκροτημάτων.

Τα πανηγύρια αποτελούν έθιμα σταθερά επαναλαμβανόμενα στον κύκλο της ζωής. Άλλοτε, μέσα σε ατμόσφαιρα χαράς *ξεκούραζαν* την ψυχή και το σώμα από το μόχθο της αγροτικής ζωής σε μια Ελλάδα που δεν χαρακτηριζόταν ακόμη από την τουριστική προτεραιότητα της *ανάπτυξης*. Ακόμη κι αν σήμερα έχουν χάσει περισσότερο ή λιγότερο- αυτοί οι εορτασμοί την αυθεντική τους μορφή και την άρρηκτη σχέση τους με τις εποχικές δραστηριότητες της αγροτικής ζωής, διατηρούν το πανηγυρικό τους ύφος και προσφέρουν την ίδια χαρά και ανάταση στον αγωνιζόμενο άνθρωπο.

Θα αναφερθούμε σε κάποια από τα πιο γνωστά ευβοϊκά πανηγύρια:

- [Αποκριάς στη Σκύρο](#)
- [Αγίου Γεωργίου στη Σκύρο](#)
- [Της Δεύτερης Ημέρας του Πάσχα](#) (Καζανίτσας στη Λούτσα Ευβοίας)
- [Πρωτομαγιάς](#) (Πιπεριάς στη Β. Εύβοια: Κερασιά, Ροβιές κ.α)
- [Αγίου Ιωάννη του Ριγανά ή Κλήδονα](#)
- [Αγίας Παρασκευής](#) (πολιούχου Χαλκίδας)
- [Της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος](#)
- [Της Κοίμησης της Παναγίας το Δεκαπεντάγουστο](#)
- [Αγίου Ιωάννου Προδρόμου \(Αποκεφαλισμός\)](#)